

Kort rashistorik

Den släthåriga pinschern var känd redan i 1500-talets Tyskland - den finns avbildad på ett kopparstick av den kände konstnären Lucas Cranach.

I pinscherkullarna föddes då och då miniatyrexemplar som man i regel avlivade, eftersom man inte kunde använda dem som råttutrotare liksom den större pinschern. Däremot gjorde den lilla dvärgvarianten stor succé när dvärghundsraser kom på modet inom den tyska aristokratin på 1600- och 1700-talen.

Det var dock inte förrän på 1870-talet som man började avla fram den ras som vi idag känner som dvärgpinscher, och 1895 bildades den tyska pinscherklubben. År 1900 hölls den första rasutställningen i Stuttgart med uppemot 100 deltagande dvärgpinscher, och år 1905 importerades det första exemplaret till Sverige. På 20- och 30-talen blev rasen allt populärare även här i landet, och dess absoluta "storhetstid" rent numerärt inträffade i vårt land på 50- och 60-talen, då ett stort antal uppfödare ägnade sig åt rasen.

Därefter minskade registreringarna för att åter stiga under 2000-talet då många nya uppfödare kom till. År 2009 registrerades 545 dvärgpinscher. En handfull uppfödare har under många år genom sitt avelsarbete lagt grunden till den dvärgpinscher vi har idag och som klart står sig i konkurrensen i andra FCI-länder.

Till sist ett stycke ur den store hundmannen Carl O.M.P. Leuhusens bok "Rashundar i ord och bild" från 1932:

"Av alla tyska knähundar är det säkert denna som nått störst popularitet, och det är den också väl värd. Folk i allmänhet, som ej själva kommit i närmare beröring med dvärgpinscherrasen, rynka gärna på näsan, kalla dessa hundar spindlar och yttra sig med ett förklenande ord om dem. De se ju också onekligen svaga och bräckliga ut mången gång, men deras seghet är otrolig. Kloka äro de också i allra högsta grad och verksamma, ja, jag vill påstå att bättre vakthund knappast står att finna åtminstone för en stadsvåning."

Temperamentsmässigt är alltså dagens dvärgpinscher densamma som för 50-60 år sedan, under det att exteriören har förändrats på en del punkter, så att våra nuvarande exemplar knappast ser "svaga och bräckliga" ut.

Glatthaarpinscher nach Bungartz, 1884 och 1888.